

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 287

Phẩm 35: KHEN NGỢI THANH TỊNH (3)

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên năm loại mất thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên năm loại mất thanh tịnh, là rất ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên năm loại mất không sở hữu, đó là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên sáu phép thần thông thanh tịnh, là rất ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên sáu phép thần thông không sở hữu, đó là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên mười lực của Phật thanh tịnh, là rất ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên mười lực của Phật không sở hữu, đó là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng thanh tịnh, là rất ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không sở hữu, đó là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rất ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên pháp không quên mất thanh tịnh, là rất ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên pháp không quên mất không sở hữu, đó là rất ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên tánh luôn luôn xả thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên tánh luôn luôn xả không sở hữu, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên trí Nhất thiết không sở hữu, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không sở hữu, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên tất cả pháp môn Đà-la-ni thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì ngã không sở hữu nên tất cả pháp môn Đà-la-ni không sở hữu, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên quả Dự lưu thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì tự tướng của ngã là không, nên tự tướng của quả Dự lưu là không, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì tự tướng của ngã là không, nên tự tướng của quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán là không, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh.

Phật dạy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên quả vị Độc giác thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì tự tướng của ngã là không, nên tự tướng của quả vị Độc giác là không, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì tự tướng của ngã là không, nên tự tướng của tất cả hạnh Đại Bồ-tát là không, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật thanh tịnh, là rốt ráo thanh tịnh.

–Này Thiện Hiện, vì tự tướng của ngã là không, nên tự tướng của quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật là không, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết trí thanh tịnh là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì ngã không tướng, không đắc, không niệm, không tri nên trí Nhất thiết trí không tướng, không đắc, không niệm, không tri, đó là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, thanh tịnh không hai nên không đắc, không quán.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, do duyên gì mà nói vì thanh tịnh không hai nên không đắc, không quán là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì không nhiễm, không tịnh nên rốt ráo thanh tịnh.

Lúc bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên sắc không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên sắc không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thọ, tưởng, hành, thức không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thọ, tưởng, hành, thức không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên nhãn xứ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên nhãn xứ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên sắc xứ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên sắc xứ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên nhãn giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên nhãn giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên nhĩ giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên nhĩ giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tỷ giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tỷ giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thiệt giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thiệt giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thân giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thân giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên ý giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên ý giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên địa giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên địa giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên thủy, hỏa, phong, không, thức giới không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên vô minh không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên vô minh không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên Bố thí ba-la-mật-đa không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên Bố thí ba-la-mật-đa không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp không bên trong không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp không bên trong không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên chân như không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên chân như không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên Thánh đế khổ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên Thánh đế khổ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên Thánh đế tập, diệt, đạo không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên Thánh đế tập, diệt, đạo không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên bốn Tịch lự không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên bốn Tịch lự không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tám Giải thoát không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tám Giải thoát không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên bốn Niệm trụ không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên bốn Niệm trụ không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp môn giải thoát Không không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp môn giải thoát Không không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên mười địa Bồ-tát không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên mười địa Bồ-tát không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên năm loại mắt không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên năm loại mắt không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên sáu phép thần thông không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên sáu phép thần thông không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên mười lực của Phật không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên mười lực của Phật không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên pháp không quên mất không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên pháp không quên mất không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tánh luôn luôn xả không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tánh luôn luôn xả không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên trí Nhất thiết không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên trí Nhất thiết không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tất cả pháp môn Đà-la-ni không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tất cả pháp môn Đà-la-ni không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa không biên giới.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tất cả pháp môn Tam-ma-địa không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên quả Dự lưu không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên quả Dự lưu không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên quả vị Độc giác không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên quả vị Độc giác không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên tất cả hạnh Đại Bồ-tát không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì ngã không biên giới nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật không biên giới.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói vì ngã không biên giới nên quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật không biên giới là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không nên rốt ráo thanh tịnh.

Lúc bấy giờ, Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát có khả năng hiểu biết như vậy thì đó là Đại Bồ-tát Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói mà nói nếu Đại Bồ-tát có khả năng hiểu biết như vậy thì đó là Đại Bồ-tát Bát-nhã ba-la-mật-đa tức là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì rốt ráo là không, không biên giới là không, là trí tướng thành đạo.

–Bạch Thế Tôn, nếu Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa mà không trụ bờ bên này, không trụ bờ bên kia, không trụ giữa dòng thì đó là Đại Bồ-tát Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

–Như vậy là rốt ráo thanh tịnh.

–Bạch Thế Tôn, vì duyên gì mà nói mà nói nếu Đại Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa mà không trụ bờ bên này, không trụ bờ bên kia, không trụ giữa dòng thì đó là Đại Bồ-tát Bát-nhã ba-la-mật-đa tức là rốt ráo thanh tịnh?

–Này Thiện Hiện, vì pháp tánh ba đời đều bình đẳng, là trí tướng thành đạo.

M

Phẩm 36: VƯƠNG MẮC VÀ KHÔNG VƯƠNG MẮC VỀ TƯỚNG (1)

Lúc bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, các thiện nam, thiện nữ nào trụ Bồ-tát thừa mà không có phương tiện khéo léo đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này, dấy khởi tướng về Bát-nhã ba-la-mật-đa, dùng hữu sở đắc làm phương tiện thì sẽ rời bỏ xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Phật dạy:

–Hay thay, hay thay! Này Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiện nam, thiện nữ ấy, ở nơi Bát-nhã ba-la-mật-đa vương mắc về danh, tướng nên đối với pháp này, sẽ rời bỏ xa lìa.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vì sao thiện nam, thiện nữ ấy đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này lại vương mắc danh, vương mắc tướng?

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, thiện nam, thiện nữ ấy, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa bám lấy danh, bám lấy tướng, đã bám lấy danh tướng rồi, lại tham đắm Bát-nhã ba-la-mật-đa nên không thể chứng đắc thật tướng Bát-nhã; vì vậy họ rời bỏ xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa, nhưng nếu không dùng phương tiện khéo léo, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này bám lấy danh, bám lấy tướng, đã bám lấy danh tướng rồi, lại dựa vào Bát-nhã ba-la-mật-đa này mà sinh kiêu mạn, nên không thể chứng đắc thật tướng Bát-nhã. Do đó, họ rời bỏ xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa, có phương tiện khéo léo, lấy vô sở đắc làm phương tiện, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này không bám lấy

danh tướng, không khởi tham đắm, không sinh kiêu mạn thì có khả năng chứng đắc thật tướng Bát-nhã. Nên biết, hạng người này gọi là không rời bỏ xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật hết sức đặc biệt! Ngài khéo vì chúng Đại Bồ-tát mà đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa này khai thị, phân biệt về sự vướng mắc và không vướng mắc tướng.

Lúc bấy giờ Cụ thọ Xá-lợi Tử hỏi Cụ thọ Thiện Hiện:

–Khi Đại Bồ-tát vướng mắc Bát-nhã ba-la-mật-đa thì thế nào là vướng mắc tướng và không vướng mắc tướng?

Thiện Hiện đáp:

–Này Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu không có phương tiện khéo léo đối với sắc cho là không, rồi khởi tướng chấp trước vào không; đối với thọ, tưởng, hành, thức cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với nhãn xứ cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với sắc xứ cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với nhãn giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với nhĩ giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với tỷ giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với thiệt giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với thân giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với ý giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với địa giới cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với vô minh cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với Bố thí ba-la-mật-đa cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với pháp không bên trong cho là không rồi khởi tướng chấp trước không, đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cho là không, rồi khởi tướng chấp trước không; hoặc đối

với chân như cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với Thánh đế khổ cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với bốn Tĩnh lự cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với tám Giải thoát cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với bốn Niệm trụ cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với pháp môn giải thoát Không cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với mười địa Bồ-tát cho là không rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với năm loại mắt cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với sáu phép thần thông cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với mười lực của Phật cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với pháp không quên mất cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với tánh luôn luôn xả cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với trí Nhất thiết cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với quả Dự lưu cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cho là không, rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với quả vị Độc giác cho là không rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với tất cả hạnh Đại Bồ-tát cho là không rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cho là không rời khởi tướng chấp trước không; hoặc đối với pháp quá khứ cho là không rời khởi tướng chấp trước không, đối với pháp vị lai, hiện tại cho là không rời khởi tướng chấp trước không.

Lại nữa Xá-lợi Tử, các thiện nam, thiện nữ trụ Bồ-tát thừa khi tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu không có phương tiện khéo léo đối với sắc cho là sắc rời khởi tướng chấp trước sắc, đối với thọ, tưởng, hành, thức cho là thọ, tưởng, hành, thức rời khởi tướng chấp trước thọ, tưởng, hành, thức; hoặc đối với nhãn xứ cho là nhãn xứ rời khởi tướng chấp trước nhãn xứ, đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cho là nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ rời khởi tướng chấp trước nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ; hoặc đối với sắc xứ cho là sắc xứ rời khởi tướng chấp trước sắc xứ, đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cho là thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ rời khởi tướng chấp trước thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ; hoặc đối với nhãn giới cho là nhãn giới rời khởi tướng chấp trước nhãn giới, đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra cho là sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra rời khởi tướng chấp trước sắc giới cho đến các thọ do nhãn xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với nhĩ giới cho là nhĩ giới rời khởi tướng chấp trước nhĩ giới, đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do

nhĩ xúc làm duyên sinh ra cho là thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra rồi khởi tưởng chấp trước thanh giới cho đến các thọ do nhĩ xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với tỷ giới cho là tỷ giới rồi khởi tưởng chấp trước tỷ giới, đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra cho là hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra rồi khởi tưởng chấp trước hương giới cho đến các thọ do tỷ xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với thiệt giới cho là thiệt giới rồi khởi tưởng chấp trước thiệt giới, đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra cho là vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra rồi khởi tưởng chấp trước vị giới cho đến các thọ do thiệt xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với thân giới cho là thân giới rồi khởi tưởng chấp trước thân giới, đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra cho là xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra rồi khởi tưởng chấp trước xúc giới cho đến các thọ do thân xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với ý giới cho là ý giới rồi khởi tưởng chấp trước ý giới, đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra cho là pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra rồi khởi tưởng chấp trước pháp giới cho đến các thọ do ý xúc làm duyên sinh ra; hoặc đối với địa giới cho là địa giới rồi khởi tưởng chấp trước địa giới, đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới cho là thủy, hỏa, phong, không, thức giới rồi khởi tưởng chấp trước hỏa, phong, không, thức giới; hoặc đối với vô minh cho là vô minh rồi khởi tưởng chấp trước vô minh, đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cho là hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não rồi khởi tưởng chấp trước hành cho đến lão tử, sầu bi khổ ưu não; hoặc đối với Bồ thí ba-la-mật-đa cho là Bồ thí ba-la-mật-đa rồi khởi tưởng chấp trước Bồ thí ba-la-mật-đa đối với Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cho là Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa rồi khởi tưởng chấp trước Tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa; hoặc đối với pháp không bên trong cho là pháp không bên trong rồi khởi tưởng chấp trước pháp không bên trong, đối với pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cho là pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh rồi khởi tưởng chấp trước pháp không bên ngoài cho đến pháp không không tánh tự tánh; hoặc đối với chân như cho là chân như rồi khởi tưởng chấp trước chân như, đối với pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cho là pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn rồi khởi tưởng chấp trước pháp giới cho đến cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; hoặc đối với Thánh đế khổ cho là Thánh đế khổ rồi khởi tưởng chấp trước Thánh đế khổ, đối với Thánh đế tập, diệt, đạo cho là Thánh đế tập, diệt, đạo rồi khởi tưởng chấp trước Thánh đế tập, diệt, đạo; hoặc đối với bốn Tĩnh lự cho là bốn Tĩnh lự rồi khởi tưởng chấp trước bốn Tĩnh lự, đối với bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cho là bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc rồi khởi tưởng chấp trước bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; hoặc đối với tám Giải thoát cho là tám Giải thoát rồi khởi tưởng chấp trước tám Giải thoát, đối với tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cho là tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ rồi khởi tưởng chấp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trước tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; hoặc đối với bốn Niệm trụ cho là bốn Niệm trụ rồi khởi tưởng chấp trước bốn Niệm trụ, đối với bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cho là bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo rồi khởi tưởng chấp trước bốn Chánh đoạn cho đến tám chi Thánh đạo; hoặc đối với pháp môn giải thoát Không cho là pháp môn giải thoát Không rồi khởi tưởng chấp trước pháp môn giải thoát Không, đối với pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cho là pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện rồi khởi tưởng chấp trước pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện; hoặc đối với mười địa Bồ-tát cho là mười địa Bồ-tát rồi khởi tưởng chấp trước mười địa Bồ-tát; hoặc đối với năm loại mắt cho là năm loại mắt rồi khởi tưởng chấp trước năm loại mắt, đối với sáu phép thần thông cho là sáu phép thần thông rồi khởi tưởng chấp trước sáu phép thần thông; hoặc đối với mười lực của Phật cho là mười lực của Phật rồi khởi tưởng chấp trước mười lực của Phật, đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cho là bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng rồi khởi tưởng chấp trước bốn điều không sợ cho đến mười tám pháp Phật bất cộng; hoặc đối với pháp không quên mất cho là pháp không quên mất rồi khởi tưởng chấp trước pháp không quên mất, đối với tánh luôn luôn xả cho là tánh luôn luôn xả rồi khởi tưởng chấp trước tánh luôn luôn xả; hoặc đối với trí Nhất thiết cho là trí Nhất thiết rồi khởi tưởng chấp trước trí Nhất thiết, đối với trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cho là trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng rồi khởi tưởng chấp trước trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; hoặc đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni cho là tất cả pháp môn Đà-la-ni rồi khởi tưởng chấp trước tất cả pháp môn Đà-la-ni, đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa cho là tất cả pháp môn Tam-ma-địa rồi khởi tưởng chấp trước tất cả pháp môn Tam-ma-địa; hoặc đối với quả Dự lưu cho là quả Dự lưu rồi khởi tưởng chấp trước quả Dự lưu, đối với quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán cho là quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán rồi khởi tưởng chấp trước quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán; hoặc đối với quả vị Độc giác cho là quả vị Độc giác rồi khởi tưởng chấp trước quả vị Độc giác; hoặc đối với tất cả hạnh Đại Bồ-tát cho là tất cả hạnh Đại Bồ-tát rồi khởi tưởng chấp trước tất cả hạnh Đại Bồ-tát; hoặc đối với quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cho là quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật rồi khởi tưởng chấp trước quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật; hoặc đối với pháp quá khứ cho là pháp quá khứ rồi khởi tưởng chấp trước pháp quá khứ, đối với pháp vị lai, hiện tại cho là pháp vị lai, hiện tại rồi khởi tưởng chấp trước pháp vị lai, hiện tại.

